

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/82/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3723010121
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3723010121.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straka a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Litve, bez trvalého bydliska, adresa na doručovanie B., C. A. D. E. X-XX u matky F. B. a B., D., A. XX-XX G. D. H. I., štátny občan Litovskej republiky, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina, trestne stíhaného pre zločin prevádzactva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí, konanom dňa 19.10.2023, prejednal odvolania obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.8.2023 sp. zn. PB-12T/33/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2.8.2023 sp. zn. PB-12T/33/2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania zločinu prevádzactva podľa § 355 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„dňa 05.10.2022, asi o 09.00 h, v úmysle získať pre seba finančnú výhodu v nezistenej výške, neoprávnene pomáhal pri prechode cez územie Slovenskej republiky deviatim osobám štátnej príslušnosti Sýrskej arabskej republiky, konkrétne osobám J. K. - J., nar. XX.XX.XXXX, L. B. B., nar. XX.XX.XXXX, M. I., nar. XX.XX.XXXX, L. N., nar. XX.XX.XXXX, K. M., nar. XX.XX.XXXX, K. K., nar. 01.06.1996, K. H., nar. XX.XX.XXXX, E. L., nar. XX.XX.XXXX a J. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorí nemajú občianstvo Slovenskej republiky, ani trvalý pobyt na jej území, tým spôsobom, že tieto osoby na presne nezistenom mieste v Maďarskej republike naložil do osobného motorového vozidla zn. Mercedes - Benz Vito, bielej farby, s maďarským evidenčným číslom E. s cieľom previesť ich cez územie Slovenskej republiky ďalej do iných štátov Európske únie, pravdepodobne až do Nemeckej spolkovej republiky, následne týmto vozidlom prešiel hranice medzi Maďarskou republikou a Slovenskou republikou na doposiaľ neustálenom hraničnom prechode a previezol uvedených cudzích štátnych príslušníkov cez územie Slovenskej republiky až k hraničnému prechodu Slovenskej republiky a Českej republiky, kde v katastrálnom území obce Lazy pod Makytou, okres Púchov, pred hraničným prechodom v časti zvanej „Kohútka“ v dôsledku spozorovania policajnej hliadky vozidlo odstavil na odstavnej ploche po pravej strane príjazdovej cesty a z vozidla ušiel, pričom prevážaných cudzích štátnych príslušníkov vo vozidle ponechal,“

Za to bol odsúdený podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody

v trvaní 5 (slovom: päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 65 ods. 1 Tr. zák., bol obžalovanému uložený trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní 2 (slovom: dva) roky.

Súčasne podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks mobilný telefón zn. Samsung, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X, SIM-PILOYK č. XXXXX a podľa § 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému ochranné opatrenie - zhabanie veci - motorové vozidlo zn. Mercedes Vito, bielej farby s maďarským evidenčným číslom E., VIN: O., bez dokladu o evidencii vozidla a bez kľúčov od vozidla.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný s obhajcom proti výroku o treste, a to do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku.

Následne obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov odvolania obhajoba poukázala na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedla nasledovné:

„Ja, obžalovaný A. B., nar. XX. XX. XXXX v Litve, bez trvalého bydliska, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, pracovisko Považská Bystrica, zo dňa 02. 08. 2023, sp. zn. PB-12T/33/2023 podávam odvolanie proti výroku o treste odňatia slobody vo výmere 5 rokov a trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky v trvaní dva roky.

Výrok o treste odňatia slobody považujem za príliš prísny, keď súd nezohľadnil ku môjmu konaniu všetky prístupujúce okolnosti. V prvom rade poukazujem na skutočnosť, že výška trestu vychádza z trestného zákona platného na území Slovenskej republiky a ja tento trestný zákon nepoznám ani len z časti a do vznesenia obvinenia som nemal žiadnu informáciu, aké tresty sa ukladajú za jednotlivé porušenia trestného zákona. Z pohľadu Slovenskej republiky som cudzí štátny príslušník, štátny občan Litovskej republiky, kde som sa narodil, vyrastal a prevažne sa zdržiavam. Viem, že v Litovskej republike za obdobnú skutkovú podstatu je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere do šesť rokov.

Nakoľko som doteraz nemal žiadny konflikt so zákonmi platnými na území Slovenskej republiky, nemal som žiadnu vedomosť o tom, že prepravovať v aute viac osôb mi môže privodiť trest odňatia slobody na sedem rokov až desať rokov. Vôbec som si neuvedomoval takú vysokú trestnosť môjho konania.

Ďalej, súd moju minulosť zohľadňoval v tom kontexte, že som bol viac krát súdne trestaný. Tvrdím, že všetky tresty som riadne vykonal a v súčasnosti, vo väzbe, som hodnotený kladne.

Ku prílišnej citlivosti súdu na moju minulosť nemožno prisvedčiť prípadným nesprávnym odôvodnením, že predchádzajúce odsúdenia nemali na osobu dostatočný prevýchovný vplyv a preto, údajne, len takýto trest bude plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Skutok som priznal a oľutovať a uvedomujem si, že trest odňatia slobody mi boli uložený pod dolnou hranicou trestu ustanoveného Trestným zákonom. No do pozornosti dávam, že vo výkone väzby som opakovane konfrontovaný s prípadmi iných osôb, právoplatne odsúdených, ktorým v obdobných prípadoch bol uložený nižší trest odňatia slobody, ako som dostal ja.

A naopak, takéto osoby dostávajú trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky vo väčšej výmere ako dva roky.

Mám za to, že princíp predvídateľnosti rozhodovania a rozhodnutia znamená, že (účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako. Iba takýto postup rešpektuje princíp právnej istoty a jeho dôsledné dodržiavanie sa významne pozitívne prejavuje aj v rámci celkového nazerania spoločnosti na význam a úlohu práva. Aj keď si uvedomujem, že predvídateľnosť bráva nemožno vnímať absolútne a obdobnú vec je formálne možné rozhodnúť aj inak, než v predošlých veciach. V takom prípade je však súd povinný

svoje závery riadne, racionálne a ústavne konformne odôvodniť, a to takým spôsobom, aby predošlé rozhodnutia neboli ignorované, ale práve naopak, aby sa s nimi súd argumentačne vysporiadal (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 275/2018 z 25. júna 2019).

Podľa judikatúry Ústavného súdu SR medzi základné hodnoty materiálneho právnej štátu neodmysliteľne patrí aj požiadavka (princíp) právnej istoty a ochrany dôvery občanov právny poriadok, ktorá je implicitne obsiahnutá v čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. "Základným prvkom právnej istoty v právnom štáte je istota občana, že sa voči nemu bude zachovávať právo". Právna istota je vnímaná ako definičný znak právneho štátu a princíp právnej istoty presahuje hranice slovenského právneho poriadku a tvrdím, že je spoločný pre právne systémy všetkých demokratických krajín.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem odvolaciemu súdu, aby po riadnom preskúmaní podaného odvolania a napadnutého rozhodnutia rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec súdu prvého stupňa vrátil, prípadne vo veci sám spravodlivo rozhodol."

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. V úvode svojho vyjadrenia poukázal na výrok časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné :

„S argumentom obhajoby, že súd pri ukladaní trestu odňatia slobody nezohľadnil všetky prístupujúce okolnosti a porušil princíp predvídateľnosti rozhodovania a právnej istoty, sa nestotožňujem. Obhajoba len všeobecne poukazuje na rozhodovanie v iných skutkovo a právne porovnateľných prípadoch, v ktorých boli údajne ukladané nižšie tresty odňatia slobody, hoci z rozhodovacej činnosti iných súdov v porovnateľných veciach vyplýva pravý opak (rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2 To 23/2018 z 19.04.2018. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 4 To 5/2019 z 28.02.2019 a ďalšie).

Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. PB-12T/33/2023 zo dňa 02.08.2023 považujem za zákonný a odôvodnený vo všetkých jeho výrokových častiach, napriek tomu, že intervenujúci prokurátor navrhoval uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, a to najmä vzhľadom na zmenu postoja obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine prijaté súdom, ustálenú judikatúru a skutočnosť, že prípadné uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby možno z hľadiska naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a okolností prípadu považovať za neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje pri ostatných uložených trestoch aj trest kratšieho trvania.

Uloženie ešte nižšieho trestu odňatia slobody, tak ako to v odvolaní navrhuje obhajoba, však vzhľadom na okolnosti prípadu, vyhodnotenie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a na osobu obž. A. B., ktorý bol pred vzatím do väzby nezamestnaný a doposiaľ bol viackrát súdne trestaný, najmä za majetkovú trestnú činnosť, ale aj za jazdu pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok, trestnú činnosť proti verejnému poriadku a nedovolené užívanie drog, naposledy v roku 2017 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, 1 mesiac a 2 dni so začiatkom výkonu trestu dňa 08.11.2017, by bolo nezákonné a v rozpore so zásadami ukladania trestu.

Z uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd Trenčín odvolanie obž. A. B. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol."

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a ich dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Zo spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Následne okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste odňatia slobody.

Z dôvodov podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a vyhostenia v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku. S uvedenou odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožnil.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd pri vyrovnanom pomere poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený) uložil obžalovanému pri analogickom postupe podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona trest odňatia slobody pri dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí od 4 roky a 8 mesiacov do 10 rokov. Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zohľadňoval predovšetkým osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, možnosti jeho nápravy a závažnosť konania obžalovaného, ktorý bol v minulosti viackrát súdne trestaný a už bolo na neho pôsobené i výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd sa stotožnil so správnosťou skutkových a právnych záverov okresného súdu o potrebe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému. Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný má v európskom informačnom systéme registra trestov evidovaných celkovo 18 záznamom o páchaní trestných činov, za ktoré mu bol ukladaný aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Zo zistení okresného súdu tak vyplýva, že doterajšie tresty odňatia slobody nevedli k dosiahnutiu výchovného účelu trestu u obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a neodradili ho od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu zjavné sklony obžalovaného páchať úmyselnú trestnú činnosť svedčia o jeho neúčte k záujmom chráneným Trestným zákonom, u ktorého zistená dlhotrvajúca recidíva významne zvyšuje mieru závažnosti jeho konania. Preto z hľadiska požiadavky ochrany spoločnosti a sťaženej možnosti nápravy obžalovaného v zmysle 34 ods. 1 Tr. a rešpektovania ustanovenia § 34 ods. 6 Tr. zákona vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňovali potrebu uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Ak okresný súd napadnutým rozsudkom mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, ktorá je v danom prípade 7 rokov a následne uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zníženej trestnej sadzby, podľa názoru odvolacieho súdu tak okresný súd konal v prospech obžalovaného v dôsledku nedostatočného zohľadnenia sklonov obžalovaného k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom, ktoré v zásade vylučujú analogickú aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona. Z tohto dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody vzhľadom na význam porušených záujmov chránených Trestným zákonom a recidívu obžalovaného nesie znaky zrejmej neprimeranej miernosti. Uvedené pochybenie v prospech obžalovaného však odvolací súd nemohol odstrániť pre absenciu odvolania prokurátora proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na okolnosť, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody len o 4 mesiace nad najnižšiu možnú výmeru trestu ako v prípade konania o dohode o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 39 ods. 4 Tr. zákona. Aj z tohto dôvodu napadnutým rozsudkom okresného súdu uložený trest odňatia slobody obžalovanému nemožno považovať za neprimerane prísny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku, nakoľko stále ide o trest ukladaný v zákonom mimoriadne zníženej sadzbe od 4 rokov a 8 mesiacov do 10 rokov.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd nepochybil pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o trest vyhostenia uložený okresným súdom podľa § 65 ods. 1 Tr. zákona, odvolací súd nezistil žiadne okolnosti v zmysle § 65 ods. 2 Tr. zákona, ktoré by bránili jeho uloženiu. Nakoľko okresný súd pri vyrovnanom pomere priťažujúcich a poľahčujúcich okolností uložil trest vyhostenia pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere od 1 roka do 15 rokov, ani uložený trest vyhostenia nenapĺňa znaky namietanej neprimeranej prísnosti.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že nevedel aký vysoký trest mu hrozí za konanie, pre ktoré sa voči nemu vedie trestné stíhanie, z písomných dôvodov odvolania ako aj z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný si bol vedomý svojho trestnoprávneho konania. Preto podľa názoru odvolacieho súdu pre vyvodenie zodpovednosti za konanie porušujúce záujmy chránené Trestným zákonom je nepodstatná obžalovaným namietaná nevedomosť o výške trestu podľa Trestného zákona platného na území Slovenskej republiky.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou obžalovaného týkajúcou sa princípu predvídateľnosti. V preskúmanom prípade tak okresný súd aj odvolací súd vychádzali z dôkazov a skutočností, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného v tomto konkrétnom prípade, a ktoré boli okresným súdom hodnotené podľa jeho vnútorného presvedčenia. Vo veci konajúce súdy preto neboli viazané skutkovými zisteniami a právnymi závermi vyslovenými inými súdmi v iných trestných veciach.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.